

rekompletir

AVE MARIA

ŠTEV. (NO.) 24.

NOVEMBER 27th, 1920.

LETO (VOL.) XII.

AVE MARIA.

Izhaja vsako drugo soboto
Published every second Saturday by
FRANCISCAN FATHERS
in the interest of the Order of
St. Francis.

1852 W. 22nd PL. CHICAGO, ILL.
Naročnina \$2.00 na leto. — Subscription
Price \$2.00 a Year.

Published and distributed under permit
(No. 650) authorized by the Act of Oct.
6, 1917, on file at the Post Office, of
Chicago, Ill. By order of the President,
A. S. Burleson, Postmaster General.

Entered as second-class matter Oct. 20,
1919, at the post office at Chicago, Ill.,
under the Act of March 3, 1879. Accept-
ance for mailing at special rate of Oct.
3, 1917, authorized October 25, 1919.

V ZALOGI "AVE MARIA" IMA- MO SLEDEČE KNJIGE:

VELIKA ZALOGA KNJIG.

Iz Evrope smo dobili te dni nad 500
zavojev najrazličnejših slovenskih knjig.
Tako imamo sedaj največjo slovensko
knjižarno v Ameriki. Kar se pri nas
ne dobi, to se v Ameriki sploh ne dobi,
kar se tiče slovenskih knjig.

V zimskih večerih ni prijetnejše za-
bave, kakor je lepa in koristna knjiga.
Mi smo vse premalo do sedaj pazili na
to, da bi se bili izobraževali. Zato pa
marsikdo v Ameriki, z ni tako napre-
doval, kakor bi lahko, ako bi bil kaj
več znal. Danes velja pravilo: Koliko
znaš, samo toliko veljaš.

Zato rojaki sežite po bogati zbirki slo-
venskih knjig in izobrazite se!

Za danes priporočamo:

DVA KRASNA BISERA V NASEM LEPOSLOVJU.

Naš samostanski slayček Mati Eliza-
beta Kremžar, uršulinka iz Ljubljane
nam je poslala te dni večjo zalogo svojih
Poezij in sicer prvi zvezek, ki nosi na-
slov, "Iz moje celice" in drugi "Cvetje
na potu življenja".

"Iz moje celice" je zbirka najlepših
biserov slovenske poezije. Tu je zbrala
častita pesnica 82 svojih, lahko rečemo,
najlepših pesmic.

Teh Poezij smo se zveselili, ker se
resnemu in treznemu človeku že gabi
vedno čitati v Poezijah same zaljubljene
izlive bolnega mladega in dostikrat po-
kvarjenega srca, kjer je v resnici tako
malo poezije in tako malo resnobe in
še manj estetike. Zato se človek v res-
nici oddahne, ko začne čitati te prelepe
pesmice.

Ta zbirka je razdeljena v dva dela,
v prvem delu "V svitu večne luči" je
zbrala krasne pesmice o presv. Za-
kramentu. Tu je pesnica izlila svo

jo redovniško dušo prave neveste Kri-
stusove, ki ve, za kaj je stopila v red
in ki pozna Onega, katerega ljubi duša.
Ko človek čita te izlive polne duše, mu
nehote zagori srce ljubezni do Onega,
ki gori za nas v naših tabernakljih. Za-
to je ni lepše stvarine za kako premišlje-
vanje pred presvetim zakramentom, ka-
kor vsaka teh pesmic. Vzemite to knji-
go in pojdi "V svit večne luči", preči-
taj počasi in premišljeno katerokoli teh
pesmic, premisli vsako besedo, vsako vr-
stico in videl boš kako globoke so te
pesmice, kako polne žive vere in kako
prepojene z gorečo ljubeznijo, s tako,
kakoršno hoče od nas naš gospod Je-
zus. Prečitaj na primer ono: "Prah si
dvignil . . .", ali "Blažena jutra", "Sre-
čanje" itd.

"Rosa mystica — Roža skrivnostna"
je drugi del teh poezij. Tu so Marijine
pesmice, Noben otrok bi ne mogel z
tako pristrčno, tako ljubko, tako ljubez-
njivo govoriti s svojo materjo, kakor
govori Mati Elizabeta z Marijo, svojo
nebeško materjo.

"Med limbarji" je tretji odelek, ki ob-
sega razne pesmice in izlive do Boga.
Vzeti so največ iz samostanskega živ-
ljenja.

"Kjer mirte cveto" je oddelek raznih
pesmic, ki so enako polne najlepše in
najmilejše poezije.

Da, ko smo prečitali to celo knjižico,
smo vsikliknili: To je, kar se imenuje
poezija! in kar je poezija.

Ne moremo dovolj priporočati našim
rojakom, da sežejo po tej krasni knji-
žici. Postala bode gotovo njih najlub-
ra knjiga, katero bodo z največjim ve-
seljem rabili vedno, kajti te pesmice so
vzete tako naravnost iz dna slovenske
nepokvarjene duše, da se vsako nepo-
kvarjeno srce naslaja ob njih, kakor ob
najprijetnejši in najslajši godbi.

Zato, rojak, naroči si te Poezije in
prepričaj se boš sam!

"Cvetje na potu življenja" se imenuje
drugi zvezek poezij Matere Elizabete
Kremžar. — Vsebinsko teh poezij nazna-
nja sama pesnica na prvi strani tako-le:
"Sopek slavnostnih deklamacij, srčnih
in blagin častitek ob slavnostnih godo-
vih in drugih spominskih dneh". Pri-
dajani sta tudi dve igri oziroma dramat-
ski prizora: "Jezusček med cvetjem" in
"Osmero blagrov". Nekaj krasnega po-
sebnost za naše šolske prireditve. Pri-

dejana je tudi glasba za posamezne pes-
mice.

Tudi to zbirko priporočamo vsem ro-
jakom. Prepričani smo, da se je bodo
zveselili tako, kakor smo se je mi.

FRANCIS D. NEMECEK

FOTOGRAF

Se priporoča Slovencem

1439 W. 18th St. Chicago, Ill.

Telephone: Canal 2534

PROŠNJE IN IZJAVE

Rojakom, kateri želijo dobiti
svoje sorodnike iz stare domo-
vine v Ameriko

izdeluje

MIHAEL ŽELEZNIKAR

slovenski javni notar
v uradu "EDINOST"

Pišite za pojasnila na:

"EDINOST"

1849 West 22nd. Street,
CHICAGO, ILL.

FRANK SUHADOLNIK

veliko stori za "Ave Maria" in
"Edinost". On je zastopnik za
ta dva lista. Rójaki, ali ne mis-
lite, da tak mož zasluži, da ku-
pujete pri njem. — On ima

Veliko zalogo obuval

Zanesljiva in točna postrežba
6107 St. Clair Ave.

CLEVELAND, OHIO.

Slovenski zobozdravnik

DR. M. JOSIP PLEŠE

Ordinira od 10. ure zjutraj do 8 ure zvečer. Ordinira tudi izven določenih ur po
dogovoru.

Specialist in Bridge Work and Gold inlays

2399 SILVER STREET, BROOKLYN, N. Y.

ŠTEV. (NO.) 24.

NOVEMBER 27th, 1920.

LETO (VOL.) XII.

Naročnina za celo leto za Ameriko \$2.00 za Evropo \$3.00

Naročnina za pol leta za Ameriko \$1.00 za Evropo \$1.50

List v obrambo sv. vere med Ameriškimi Slovenci.

Nekoliko prijateljskih besed.

NAJVEČJA DOLŽNOST

vsakega katolika dandanes je, da podpira katol. tisk.

Pod besedo "katoliški tisk" pa razumevamo ona katoliška tiskovna podjetja in društva, one katoliške liste in časnike, knjige in brošurice, katere izdajajo katoliški možje z dovoljenjem in odobrenjem cerkvenih oblasti, in sicer z namenom v razširjenje in ojačanje katoliške misli, v obrambo katoliške vere, cerkve in cerkvenih naprav.

Taka podjetja, taki listi in časopisi so moderne trdnjave katoliške resnice in pravice med narodi.

Iz teh trdnjav se katoliški uredniki kakor prvobojevniki izpostavljajo v obrambi resnice, pravice in vere.

Iz teh trdnjav branijo ono sveto cerkev, nevesto Kristusovo, katero nam je naš Zveličar zapustil na zemlji, da nas uči in vodi k večni in časni sreči.

Iz teh trdnjav katoliški časnikarji razkrinkujejo sovražnike božje, ki se skušajo vrniti v čredo božjo in sicer v ovčji obleki, pod krinkami raznih navidezno lepih nauk in fraz.

Iz teh trdnjav katoliški uredniki podučujejo nevedne, svare zašle, kličejo na pravo pot resnice in pravice in poštenega življenja narode in ljudstva, svare pred zmotami, sploh opravljajo ono vzvišeno službo, katero so vršili nekdanji apostoli in katero še vrše razni misijonarji kot oznanovavci sv. evangelija.

Sveta cerkev potrebuje dandanes nujno teh trdnjav.

Brez njih bi bila izročena na milost in nemilost svojih najhujših sovražnikov.

Dandanes vse bere!

Tako katoliški časnikar doseže tisoče, ki bi drugače nikdar ničesar ne čuli o resnici, ker jih ne doseže ne pridigar, ne mašnik. Katoliški list, časnik ali katoliška knjiga, pride za človekom v njegovo hišo, sicer kot mrtvi, vendar kot najbolj zgovorni pridigar in apostol. Duhovnika bi marsikak zaslepljenec iz hiše spodil, bi ga ne sprejel, bi mu ne dovolil besede, bi ga ne poslušal. Katoliški list vzame v roke in ga bere in tako nekako posluša tega apostola, ko bi nobenega drugega ne.

Vzemimo na pr. naš list "Ave Maria". Vsako številko prečita povprečno nekako 20 tisoč Slovencev. Torej pridiga ta list vsakih štirinajst dni najmanj dvajset tisoč poslušavcem, to je toliko kakor povprečno 25 duhovnikov skupaj.

Pri tem številu pa ne smemo pozabiti, da je veliko takih, ki bi nikdar duhovnika ne poslušali, ako bi jih hotel o čem podučiti. List pa vzamejo v roke in ga bero, če tudi iz radovednosti, in berejo tam resnice in pojasnila na njih zmote.

Ali ni v resnici katoliški list najboljši pridigar? V resnici pravi apostol?

Vzemite še celo naše podjetje, vse naše publikacije: "Ave Maria", "Edinost", "Glasnik", "Koledar". Te čita

povprečno nekako 40 tisoč rojakov. Toraj 40 tisoč ljudi čita naša izvajanja, naša pojasnila na razne zmote, bere naša navduševanja za dobro in za krščansko življenje.

Mislite, da bode to brez vspeha ostalo?

Ali ne zasluži toraj katoliški tisk vse podpore vsakega zavednega katolika?

Ali ni v resnici najbolj zaslužno in najbolj plemenito dobro delo podpirati tega apostola božjega prvobojevnika svete cerkve?

Da, ali ni toraj **dolžnost** vsakega katoličana, da podpira to velikansko in težko delo za Boga in za bližnjega?

APOSTOLAT TISKA je toraj naša največja moderna dolžnost, pa tudi naša največja sedanja potreba.

Apostolat — apostolstvo tiska, to je izdajanje katoliških publikacij in pa podpiranje katolikov tega izdajanja finančno z denarjem, z dopisi, z razširjenjem, toraj z eno besedo: zveza vseh katolikov s svojim katoliškim časopisjem v skupno apostolsko delo za Boga in bližnjega je apostolat tiska.

Apostolat tiska je ona vzvišena apostolska služba, katero vrši katoliško časopisje med narodi sveta.

Apostolat tiska je eden najvspešnejših in najvzvišenejših modernih načinov reševanja neumrjočih duš za Boga, razširjanja božjega kraljevstva na zemlji, vnemanja ognja ljubezni do Boga v srcih narodov, kakor tudi delovanja za blagor človeškega rodu, za blagor bližnjega.

Apostolat je zato najvspešnejši in najbolj pravilni način delati dobro. Ako daš revežu kruha, si gotovo storil dobro delo. Toda še boljše je, če mu daš več! Reši ga moralno, dvigni mu srce, dvigni mu dušo, daj mu vere, pokaži mu pot k Bogu, pa si bode devetdeset odstotkov teh revežev kruha kmalu samo našlo. Kaj pomaga dostiokrat moralno propadlemu samo kosček kruha? Pomagaj mu tako, da mu boš res pomagal!

Človeški rod je bolan in reven. Pomagajmo mu, rešimo ga moralno!! Dajmo mu veliko tečnega in krepilnega duševnega kruha — katoliškega tiska.

VSI ZAVEDNI KATOLIKI med vsemi narodi po vsem svetu, se tega jasno zavedajo. Katoliške tiskarne, katoliški listi in časniki, katoliške knjige rastejo iz tal kot gobe po dežju. Kako veselo znamenje je to! Kako to napolnjuje vsakega rodoljuba in katolika z novimi nadami in novimi upi na boljše čase, da se bodo zacelile duševne rane, na katerih trpi sedaj človeški rod!

Te dni smo dobili iz rok nekega katoliškega prominentnega moža, zdravnika Dr. Willmana iz St. Joseph, Mo okrožnico in male brošurice, katere je ta zavedni katoliški mož razposlal z namenom, da bi organiziral vse zavedne katolike v "apostolat katoliškega tiska", v močno organizacijo za katoliškimi tiskovnimi podjetji.

Ta gospod je posvetil ves svoj prosti čas, ki mu preostaja od zdravniške prakse, temu vzvišenemu vprašanju

in ga proučuje od vseh strani, zlasti, kako bi našel pravi način vpešne organizacije. Obeta, da bode v najkrajšem času predložil našim škofom, katoliškim listom in katolikom konkreten predlog, kako bi se ta velika ideja speljala v veliki svetovni meri.

Prostor tukaj nam ne dopusti, da bi razpeljali vse njegove misli, vendar pa ne moremo drugače, kakor da izrazimo veliko veselje, da so se tega velevažnega vprašanja lotili tudi možje lajiki sami. To kaže, da so se najširše katoliške mase začele zavedati velikanskega pomena katoliškega tiska. To kaže, da se je začela širiti katoliška zavest, katoliška ideja. Če se pa enkrat začne širiti zavest, širilo se bode tudi delo in širil se bode tudi katoliški tisk, s katoliškim tiskom pa tudi kraljestvo božje na zemlji.

MI AMERIŠKI SLOVENC se tudi v tem probujamo. Z velikim veseljem in zadoščenjem smo zlasti letošnje leto opazili med našim narodom v Ameriki nov duh, novo zavednost. To, kar je bilo lani še popolnoma nemogoče, to je letos že resnica, na pr. drugi verski list.

In to zanimanje med našimi katoliškimi možmi in ženami, da celo med mladino in otroci za dober tisk, kako je to razveseljivo! Kako krasno znamenje probujajoče se katoliške zavednosti med nami ameriškimi Slovenci so razni številni dopisi o tem vprašanju po naših listih, na pr. protest slovenske naselbine v Soudan, Minn., krasen predlog Mrs. Bevca iz Canonsburga, Mr. Intiharja iz Clevelanda, Mr. M. Blutha iz Joliet, Mr. Tomca iz Johnstowna, Mrs. Pregleta iz Gilberta, Mrs. Globočnika iz Chisholma in drugih veliko. Ali ne napoveduje vse to novih boljših dni za katoličanstvo med nami?

Da, mi smo vedeli, da bode prišlo do tega, ker smo zaupali na Marijo. Po Mariji se je še vedno prišlo k Jezusu.

SEDAJ PA NA GLOBOKO:- Samo še bolj razširite naše lepe časopise in liste. Kakor hitro dobimo še enega stavca na "linotype" stroj, začnemo takoj s trikratno izdajo lista "Edinost", kar bode pomenilo velik napredek v našem katoliškem časopisju. "Glasnik Presvetega Srca" se nepričakovano hitro širi. Samo prve tedne je prišlo nad 1100 naročnikov nanj. To je nekaj izvanrednega! "Ave Maria" krepko širi svoje korenine ljubezni in navdušenja za se po slovenskih naselbinah, hišah in srcih.

Tako ostane še četrto podjetje, o katerem smo pa spregovorili nekoliko v "Koledarju Ave Maria". To so pa "katoliške brošurice".

KATOLIŠKE BROŠURICE o najnovejših časovnih vprašanjih so močan faktor v boju za resnico in vero. Teh še nimamo. "Zveza Katoliških Slovencev" ima v svojem glavnem namenu te brošurice. Ko bi se toraj ta organizacija pokrepila, razširila in razplela po slovenskih naselbinah, pa bi se dalo še to doseči.

Opezarjamo drage rojake na to prepotrebno stvar! Naj prouče, kar smo pisali v "Koledarju" in naj se izjavijo.

VNOVIČ OPOZARJAMO na misel Mrs. Bevca glede zborovanja vseh ljubiteljev katoliškega tiska, zlasti naročnikov in dobrotnikov lista "Ave Maria". Koliko bi se dalo na tem shodu lepega in koristnega ukreniti!

Vprašanje je samo, so li naše razmere že ugodne za tako krasno stvar? Slovenski katoliški shod v Ameriki bi bil nekaj velikanskega, ko bi se mogel doseči. Toda razmere zanj še niso ugodne. Tako tudi za tak shod ne. Misel je res lepa, toda prisiliti se ne da ničesar. Vse se mora naravnim potem lepo razviti. Dokler se za take misli ne zavzame širša masa ljudstva, vzemimo v tem slučaju, dovolj zavednih katoliških mož in žen, je težko o tem kaj ukrepati. To se bode doseglo, ako se začno razni navdušeni možje in žene oglašati z dopisi in se zavzemati za stvar.

PRED VSEM PA NA DELO za nabiranje naročnikov našim listom. Sedaj je čas za to! Naj bi vsakdo storil kar je predlagal Mr. Intihar: **Vsaj vsak enega naročnika do Božiča!**

ROJAKI:-

Ali imate naročeno "EDINOST"? Ako je nimate, takoj sedaj se vsedite in jo naročite vsaj za poskušnjo, za nekoliko mesecev. Ako jo boste enkrat začeli čitati, nikdar več brez nje ne boste mogli biti.

"EDINOST" je odločno katoliški list, zato ga mora vsak slovenski katoličan naročiti in čitati.

"EDINOST" je delavski list, zato ga mora vsak slovenski delavec pridno čitati in naročiti.

"EDINOST" je narodni list, zato ga mora vsak narodnjak in domoljub pridno naročiti in čitati.

Si toraj katolik?

NAROČAJ IN ČITAJ "EDINOST"!

Si toraj delavec?

NAROČAJ IN ČITAJ "EDINOST"!

Si toraj rodoljub?

NAROČAJ IN ČITAJ "EDINOST"!

VAŽNO NAZNANILO.

Naznanjamo vsem dragim čitateljem, da bomo z novim letom začeli izdajati "Edinost" najprej redno vsaki teden dvakrat in v najkrajšem času potem pa trikrat na teden. Radi tega bomo pa primorani povzdigniti naročnino na \$3.00.

Poleg tega bomo pa tudi preuredili glede lista "Ave Maria" in "Koledarja Ave Maria".

Opazili smo, da se vsak naš naročnik naroči vsako leto tudi na Koledar, toraj imajo s tem naši naročniki samo dvakratno delo, ker morajo Koledar še posebej naročiti. Tudi za zastopnike je jako težko. Od januarja dalje bosta pa list "Ave Maria" in "Koledar Ave Maria" skupaj eno. Zato bode stal list "Ave Maria" od januarja dalje skupaj s Koledarjem \$3.00 na leto.

List "Glasnik" bode ostal pa kakor do sedaj \$1.00 na leto.

Vsi trije listi in Koledar bodo toraj stali od januarja dalje \$7.00.

Ker bi pa radi do novega leta povzdignili število naročnikom vsem trem listom, zato pa smo sklenili, da damo do novega leta 1921. vse tri liste in Koledar skupaj za

\$6.00

pa naj kedo naročnino samo ponovi, če mu tudi ni potekla, ali pa ako se na novo naroči.

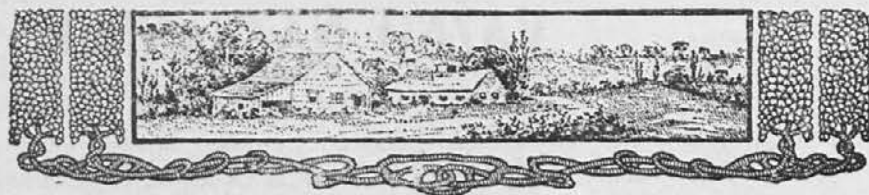
Zato hitite, rojaki, sedaj! Poravnajte svojo naročnino. Pridobivajte nam novih naročnikov! En cel dolar prihranite, ako se takoj naročite!

SLOVENIAN FRANCISCAN PRESS

1749 W. 22nd St.

Chicago, Illinois.

SPOMINI IZZA TEŽKIH DNI.

(1914. — 1919.)
(Dalje.)

Ksaver Meško:

V PRIČAKOVANJU.

Prvi večer sem legel brez večerje. Drugo jutro so mi prinesli kavo iz kavarne, kosilo in večerjo iz hotela. Tretji dan ravno tako.

Domislili so se me pa, ko so bili že vsi drugi siti. Tako sem čakal brez konca in kraja, po brezkončnem čakanju dobil vse mrzlo, plačati pa moral drago. Pa sem jim rekel: "Če ste me zaprli, mi morate dati hrano." "Kaj pa da! Menadžo, kakor jo dobi moštvo." "Mi je vseeno."

Pa sem dobival vojaško hrano, včasih sicer malo čudno.

Pravim nekega jutra poveljniku hišne straže, že starejšemu možu, ker vsak dan je bil drug: "Vi gospod poveljnik, te kave pa ne bom pil. Naj mi jo prinese vojak iz kavarne, rad plačam." Poveljnik: "Le vzemite, pa pijte, kdaj za žejo; je itak sama voda."

Najbolj nenavadna se mi je zdela večerja neke nedelje popoldne. Že ob dveh smo dobivali ob nedeljah večerjo, ker so potem šli vojaki na sprehod in zvečer niso kuhali. Prinesli so mi skledico čaja, zraven pa ne kruha, ampak skledico — krompirja. Ne vem, je li to pariška kuhinja ali kaka.

Rev. Trunk je dobival hrano od doma in je navadno poslal vsak dan tudi meni kaj. V tem oziru nisem trpel sile. Sem pozneje v konfinaciji večkrat mnogo hujše pomanjkanje okušal nego v ječi.

Dnevi so potekali počasi. Najhujše so bile nedelje. V vseh mestnih cerkvah je prazniško-svečano zvonilo, iz svoje fare sem kaj sem slišal slovesno pojoče glasove naših zvo-

nov, ulice so bile polne ljudstva, sami veselili ali nedeljsko-slovesni obrazi, mi pa smo sedeli za tesnimi zidovi, ko bi naj stali na prižnici in oznanjevali blagovestje Gospodovo, ko bi naj ponavljali na oltarju daritev Gospodovo.

Brez konca in kraja so se vlekli ti dnevi, ves dan je ležalo na srcu težko breme.

Neprijetno je bilo tudi, ker nismo nič prišli na zrak. Enkrat na teden so prišli vojaki pomivat sobe. Tedaj so me spravili na stopnice, vodeče na podstrešje, ker vrata ali dvorišča ni bilo. Ko so vojaki delo dokončali, nazaj v sobo. Dan na dan smo hrepeneče čakali, da bi nas zasliali. A dan na dan zaman.

Na Sv. Jožefa praznik nas je obiskal vojaško policijski komisar Dr. Weiss.

Cerkveniku Grafenauerju je očital kot najtežjo njegovo pregreho: "Vi ste tudi tak panslavist?" Nikoli še do tedaj tega greha slišal ni.

Župnika Trunka je vprašal, če je res dajal iz peravskega zvonika meni znamenja z nekako zastavico ("Mit einem Fetzen — s cunjjo" se je izrazil samo). Seveda g. Trunko o taki cunji ni bilo nič znano. Bi jo jaz z Zile menda tudi težko videl. Navrh kake cunje pač treba ni bilo, ker tistih petindvajset minut razdalje bi že lahko stopila drug k drugemu, če bi si imela kaj važnega in nujnega povedati.

K meni je prišel s kosom papirja. "To-le pesem 'An meine Uniform' smo našli med vašimi papirji. Ali tiče ta pesem vojaške uniforme?" — "Torej edino to ubogo pesmico so našli v vseh osmih zavojih" sem se

začudil. "Ali je bilo vredno zaradi nje pregledovati in brati tako kopo papirja?" Pozneje sem pač videl, da so bile v mnogih spisih posamezna mesta rdeče zaznamovana n. pr. v konceptu črtice "Zadnja ura Mateja Prosenja" priobčene v "Dom in Svetu" 1. 1919. št. 3-6. Sreča da je bil konec moj zagovornik. V konceptu tolaži namreč spovednik umirajočega Mateja: "Res si hudo trpel. A trpel si za domovino, in plačilo v večnosti bo veliko!" Roka, ki mi je bila očitno naklonjena, je ob tem koncu naredila na rob kar tri rdeče črte. Tako so prejšnja grešna mesta izgubila na svoji teži in nevarnosti.

Izmed nevarnih naklepov zoper Avstrijo, ki so jih sumili v mojih rokopisih in v mojem dopisovanju, je torej naposled ostala samo ta nedolžna pesmica. Omenil sem g. komisarju, ki je sicer nastopal zelo dostojno in prijazno, da vendar mora že vsebina govoriti sama za-se in pričati, da ni v nikaki zvezi z vojaško uniformo — svetjša je bila tedaj ta uniforma od Najsvetejšega v Tabernaklju.

Povedal sem gospodu zgodovino te pesmi: Poslal mi jo je župnik iz Osoj, Nemec Franta, kakor več drugih nemških pesmi, ki so bile istotako med zaklenjenimi papirji. G. župnik je bil svoječasno obsojen na osem dni zavora, ker si je v nekem celovškem listu malo prehudo privoščil osoj, poštarico, ki je skazovala preočitno in preobilno ljubezen vojakom osojske žrebčarne. V ječi pa je zahteval: "Dajte mi obleko, kakršno dobe drugi kaznjenci, da si svoje v ti nesnagi povsem ne uničim

in ne prinesem še jetnišnične golazni domov." Res so mu jo dali. A župnik, duhovit, sarkastičen in pesniško navdahnjen mož, se je v pesniški obliki ponorčeval iz te svoje nenavadne uniforme.

Edino ta pesem je še delala skrbi vojaškemu sodišču!

Napisal sem tri vrste protokola, kjer sem razložil zgodovino nevarnega pesniškega proizvoda, in g. komisar je z obema aktoma odšel.

Za prvi teden nam je eden stražnikov prinesel vest, da nas nameravajo na Sv. Jožefa dan izpustiti. Ko smo videli, da so izmed vseh mnogoštevilnih denunciacij in obtožeb ostale le brezpomembne malenkosti, smo mislili, da nas bodo res takoj izpustili. Pravično bi bilo, a pravice tedaj v Avstriji ni bilo. Menda so bili pri vojaškem sodišču v zagati, če so ti ljudje vobče imeli kaj sramu in jim je še kaj govorila vest. Izpustiti nas takoj po osmih dneh in nas pustiti očitno hoditi po mestu, bi bil vendar dokaz, da so se hudo zaleteli. Tega pač niso marali priznati. Zato so nas pustili v zaporu do 4. aprila.

V prostoti.

4. aprila zjutraj grem po hodniku, kar stopi iz svoje celice cerkvenik Grafenauer. Stražil nas je ravno dober slovenski fant, pa mo Grafenauer nagovori in pravi: "Čisto so pozabili na nas. Ne zaslišijo nas, ničesar nam ne povedo, kaj nameravajo z nami. Do konca vojske bodo nas držali v zaporu, ali pa nas nekega dne kratkomalo pobesijo."

Solze so se mu vsule po licih. Razumel sem jih. Mnogoštevilno familio ima doma, pa mora po nedolžnem sedeti tukaj, brez dela, brez zaslužka. Smilil se mi je tem bolj, ker sem ga poznal, kako miren mož in kako skrben oče da je.

Poskusil sem ga tolažiti. A kaj posebnega ali kaj določenega sam nisem vedel in sem sam pričakoval dan na dan z večjo nervoznostjo, da bi nas končno vsaj poslušali.

"Gospod župnik", me je prekinil sredi mojih tolažb, "ali bi me spo-

vedali. Bom vsaj na vse pripravljen".

"Srčno rad."

Prosil sem vojaka, da je stopil za čas v celico, naš Miha pa je pokleknil na stopnice, vodeče na podstrešje, in sva lepo opravila. Mnogo mirnejši in veselejši je bil, ko sva se ločila. Solze so mu pa vedno tekale.

Kar pride ob desetih g. komisar Weiss in mi naznani "Lahko greste domov, a fare ne smete zapustiti, ker preiskava še teče."

K meni je prišel najnaposled. Govorila sva še nekaj časa. Med tem sta Trunk in Grafenauer že odšla.

Ko sem prišel na ulico, je stal na drugi strani ulice seveda neizgibni avstrijski detektiv. — Bog ve, ima li Jugoslavija tudi toliko detektivov: če, jo bo prej ali slej tudi skrat vzel.

Šel sem v sosedno trafiko po nekaj razglednic. Ker sem v trafiki znan, smo se nekaj minut pogovarjali. Pa je bil že detektiv notri. Cigaret je prišel kupovat. "Čas imaš" sem si mislil, "le hodi za menoj."

"Svoje župnije ne smeš zapustiti", so nam zapovedali. A že prihodni teden je prišlo od škofijstva povelje, da morava z g. Trunkom s far. Seveda proti vsem določbam kanoničnega prava. A kaj se hoče, kanonično pravo je le za nas male, za visoke ne. In pred militarizmom je ležalo tedaj vse v prahu. A šaj danes ni nič drugače.

Tako sem šel v konfinacijo, na najvišje fare na slovenskem Koroškem. Edino gore in nebo sem videl tam, a še tam je bil vedno avstrijski žandar za menoj. Tako je Avstrija mogla biti mirnejša, nisem ji bil več tako nevaren....

Sedemnajst mesecev je trajala konfinacija....

Uničiti nas je hotela Avstrija z ječami in konfinacijami. Uničena je zdaj ona, mi pa, Bogu slava, še živimo in se še borimo....

Konfiniran.

V Javorje nad Črno, na najvišje ležečo najbolj gorato in od sveta najbolj oddaljeno faro na sloven-

skem Koroškem da moram v pregnanstvo, je prišlo povelje od škofijstva, ki je bilo na slepo pokorno brezobzirnim in krivičkim vojaškim oblastem. Pa sem zaprosil za pettedenski odpust in odšel na Štajersko v prijetni nadi, da se med tem razmere morda izpremene in se ubranim Javorij. Ker nisem vedel, kako dolgo bo to pregnanstvo trajalo, nisem tudi vedel, kaj bi si naj vzel s seboj, ali bi si naj uredil tam kuhinjo ali ne, zlasti ker sem gospodarstvo na Zilji vendar moral obdržati.

Sošolec župnik Volčič v Dravski dolini pod Dravogradom me je opotovano povabil, naj se kdaj zglašim pri njem in ostanem nekaj dni njegov gost. Zdaj sem se nameraval njegovemu prijaznemu povabilu odzvati in ga obiskati. A v Beljaku so mi, ko so mi dali pas za železnico — brez pasa se itak nihče nikamor geniti ni mogel — to željo brskno odbili in mi naročili, da se moram peljati naravnost v rojstno faro.

A tudi na Štajerskem ni bilo nič prijetnega. Orožniki, dasi rojeni Slovenci, so bili tam istotako ali še bolj uslužni sovražnim nam oblastem. Tako se nisem nikjer čutil varnega. Hotel sem čez Zagreb na morje. Prišel sem le do Varaždina, in še tja pravzaprav po mali goljufigi, ker sem se peljal iz Ormoža z vozom tja, ne po železnici. Na železnici bi me najbrž na drugi postaji v Čakovcu zavrnil.

DAROV ZA AVE MARIA.

Alojzij Intihar \$20.00; M. K. \$2.00
Antonija Perušek \$2.00; Magd.
Brule \$2.00; John Lovshin \$2.00;

Po \$1.50 so dali: N. N. Cleveland,
O., Štefan Petek; Marija Zore; Ana
Šme; Mr. Drešček; Mary Cook; Agnes
Suhadolnik; N. N. Jairford,
Ala.; John Muchich; A. Vidic; M.
Spec; po 50c: Frances Hrvatini; Mary
Dugar; Jožef Roj; John Seitz;
Marija Udivič; Ter. Berletič; M. Ši-
vič.

Skrivnost zadnje ure.

Rev. J. Plaznik.

(Konec.)

Še enkrat je hotel duhovnik obhajati otroka, pa zastonj. Plamen, ki je še pred kratkim gorel, je vgašal. Zakrament ljubezni je postal strah, kateremu se je vmikal umirajoči otrok. Zastonj jo je nagovarjal duhovnik, zastonj ji je šepetala strežkinja.

Česar niso pričakovali, se je zgodilo. Jožef je vzel materino sliko s stene in šel k sestri postelji. "Roza, ali ne bi šla rada tja, kjer je mama?" Vse je tako kakor je mama rekla.

"Toda papa." — je zajecjlala deklica.

"Papa se moti" je vzdihnil brat. "Zgubil je vero. Ti se drži tega, česar nas je mati naučila;; pomisli na oni dan, ko sva bila pri prvem svetem obhajilu!"

"In ti" je šepetala, "ali nisi rekel, da si že davno znal, kar ti je papa čital?"

"O, sestra, seveda sem slišal, pa nikoli verjel. Hvaležen sem Bogu, da sem prej slišal in nikoli verjel." Privlekel je na dan škapulir in sveti-njo Matere božje. "Saj veš, kaj to pomeni: jaz sem otrok Marijin."

Žarek veselja se je pokazal na otrokovih potezih. "Jožef, ali ti veruješ?" ga je vprašala in prijela za roko.

"Seveda verujem" je rekel odločno in se spoštljivo priklonil sveti Hostiji, katero je duhovnik še držal v rokah. Vendar se je še obotavljala.

"Dragi otrok", jo je nagovoril duhovnik "naš Gospod je tukaj in sam ti hoče pomagati. Ponavljaj za menoj: Verujem, o Gospod, le ti mi vtrdi mojo vero!"

Smrtni strup je zgubil svojo moč. Po otroško je sklenila roki in rekla "Pridi, gospod Jezus, pridi!"

Ljubeznjivo in željno je Roza pogledala proti ciboriju. "Da verujem v Tebe, upam v Tebe, ljubim Te!"

Njen glas je sčasoma postajal močnejši "Odpusti mojo nehvaležnost, o Jezus! žal mi je iz celega srca, da sem kedaj dvomila, O Jezus, kako dober si! Ti prihajaš k meni in jaz grem k Tebi! Vselej sem te ljubila, sladki Jezus!"

Čudna moč je prišla v njo. Govorila je jasno in glasno, da jo je bilo slišati v sosedni sobi.

Tedaj so se hrupno odprla vrata. Jezno se je trgovec pokazal pri vratih. Roza ga je videla, a njegova moč nad njo je bila zlomljena. Ni več mogel motiti njene vere. "Pridi, gospod Jezus," je še enkrat rekla z veliko ljubeznijo.

"Corpus Domini nostri Jesu Christi" se je slovesno začulo po sobi.

Potem je otrok sprejel Telo Gospodovo, prekrižal roke in molil: "Jezus, tebi živim, Jezus, tebi umrjem!" Zaprla je oči. Celo telo se je streslo. Jokaje se je brat sklonil nad malo sestro. Njene oči so se zopet odprle: "Verujem — ne — vidim!" Nasmeh se ji je pokazal na ustnicah. "Gospod, dodeli, da bo tudi papa videl!" To so bile njene zadnje besede. Glava se je sklonila, oči se niso več zaprle: življenje pa je odšlo iz njih.

Trgovec je skočil k njeni postelji. Sklonil se je nad otrokom in ga prijel za roko. Njegov obraz se je skremžil. Potem pa se je ošabnež sesedel in jokal kakor otrok poleg postelje svoje ljubljene.

Od tedaj ni imel več miru, niti v globočini svoje žalosti.

Dan po Rozini smrti je trgovec povedal sinu, da se njuni poti ločita. "Včeraj si mi pokazal škapulir, to je znamenje, da sem zgubil ne samo hčer, ampak tudi sina; dokler se klanjaš dogmam, te ne morem imeti za svojega sina. Zapusti mojo hišo!"

To je bil hud udarec za Jožefovo nežno srce.

Severin je postajal oduren in je še bolj sovražil vero, kakor prej. O veri ni mogel molčati niti pri svojih odjemalcih. Zato jih je bilo le malo, kateri so mu zvesti ostali.

Čim bolj pa je zahajala zvezda starega Severina, toliko bolj se je dvigal njegov sin.

Sin je bil po očetovi odpovedi pri moran si poiskati službo v večjem mestu. Ker je bil marljiv, je hodil zvečer v šolo in čez nekaj leti postal zdravnik. Ostal je vedno zaveden katoličan.

Čez petnajset let sta se oče in sin slučajno sešla. Zdravnik Severin je bil delegat katoliške organizacije. Oče pa je bil po opravih v ravno istem mestu. Sešla sta se na kolo-dvoru. Bila je tisti dan tudi obletnica Rozine smrti. Jožef se je prestrašil slabotnega očeta. Šla sta v hotel in se vsedla v kot za mizo. Sprva sta govorila o vsakdanjih stvareh. Čez nekaj časa je rekel trgovec: "Ali si mislil tedaj, ko je otrok prejel obhajilo, da se je vdal tvojemu prigovarjanju?"

"Nikakor ne."

"Ne tvojemu in ne duhovnikove-mu?" je nadaljeval oče in pahnil ob-lak dima iz ust.

"Ne, tudi duhovnikove-mu", je nadaljeval zdravnik. "Otrok je prosil za milost vere Boga samega. Bog ji jo pa dal."

"Tako je bilo v resnici" je trgovec dodal nežno in se naslonil nazaj na stol. Sin ga je gledal z občudovanjem.

"Čudno se ti zdi, da tako govorim!" je pristavil oče, "pri vratih sem stal in vse videl. Podobna je bila cvetljici, ki jo solnce nagiblje k sebi. Sin moj, ti misliš, da sem brez-verec; tak sem bil do tedaj;; odte-daj nisem bil več. Toda, nikar se ne veseli" je dodal, ko je videl, da so se sinu veselja oči zaiskrile. "Otrok je prosil, naj vidim, res sem spre-videl. To se pa še ne pravi, da mo-

lim, še manj pa, da ljubim."

S težavo je izgovoril te besede. Hotel se je kazati mirnega, a le s težavo je skrival duševni nemir. — "Moral bi biti slep, če bi ne videl, kako se Bog maščuje nad menoj. Sama usoda ne vodi tega. Rečem ti, Jožef, ta Bog me je strl, kakor črva. Samo začnem naj kaj, že mi spodleti! Moje ime služi v javen zasmeh! Moje telo je bolno in v dveh letih mora pod zemljo. Čutim diham, živim, pod njegovo sovražno pestjo, in to že nad petnajst let."

Te besede je zgovoril škripajoč z zobmi. Podprl si je glavo z rokami. Strah in sočutje sta se zbudila v zdravnikovi duši. Kaj naj reče ošabnemu in kljubujočemu očetu? "Gospod, kaj na storim?" je molil tiho. Stopil je k zapeljanemu očetu in mu položil roko na ramo. Mehanično se je trgovec ozrl proti njemu, a njegov pogled je bil v daljavi.

"Oče," se ojunači mladi mož. "Bog ne sovraži svojega stvarstva. Spomnite se na otroška leta! Nikoli me niste tako ljubkovali, kakor potem, ko ste me pošteno kaznovali. — Tudi Bog kaznuje, da reši! Le imenujte ga "očeta", molite zopet "Očenaš," kakor ste ga molili prej,

kakor mi je pravila blaga mati ko sem bil še otrok!"

Poteze so se gibale na obrazu postarnega očeta. Hitro je vstal in pogledal na uro. Bil je čas na vlak. Oče in sin sta si tiho stisnila roke.

Bilo je poldne, ko je zdravnik zapuščal dvorano, kjer je vse hvalilo njegov govor. Še je stal na pragu, ko mu raznašalec prinese brzjavko. Groza ga spreleti. S tresočo roko je odprl brzjavko in bral "Severina zadela kap na vlaku. Prenešen na dom."

Ob šestih zvečer je stal sivolas duhovnik na kolodvoru zdravnikovega rojstnega kraja. Njegov obraz je kazal globoko žalost. Ko se je vlak vstavil, je hitro pogledal potnike in ogovoril črno oblečenega gospoda.

"Vi ste gospod zdravnik Severin, ali ne?"

Tujec je odzdravil in vprašal: — "Kam ste ga položili?"

"Toraj že vse veste?" je rekel duhovnik in se oddahnil.

"Ničesar ne vem, a sem pričakoval kaj takega! Moj oče je umrl in umrl nagloma! Ni imel časa, da bi se pripravil na smrt!"

"Pojdeva skupaj" je rekel duhovnik sočutno. "Med potem vam lah-

ko vse razložim. Jaz sem bil v istem vozu z vašim očetom." Šla sta. "Hitra smrt še ni vselej nesrečna smrt" je prišel duhovnik. "Vaš oče je bil gotovo veren kristjan."

"Kak vzrok imate za tako trditve?" je vprašal zdravnik in njegov obraz je postajal resnejši.

"Sicer nisem potoval z njim več, kakor eno uro in ga nisem natančno opazoval, ker je bila moja sestra pri meni. Včasih sem pa le pogledal postarnega gospoda na drugi strani. "Bolan mora biti ali pa ga tarejo velike skrbi," sem si mislil. Če je človek toliko časa v dušnem pastirstvu, že lahko ljudi po vnanje sodi, kaj se godi v njihovi duši. Sestra me je vprašala, če sem bral danes sv. mašo za njo, ker je njen god. Rekel sem: "Danes je sobota! Saj veš, da sem napravil pogodbo z Bogom na dan nove maše, da bom vsako soboto bral sv. mašo za tiste, s katerim pridem v dotiko."

"Ali je moj oče to slišal?"

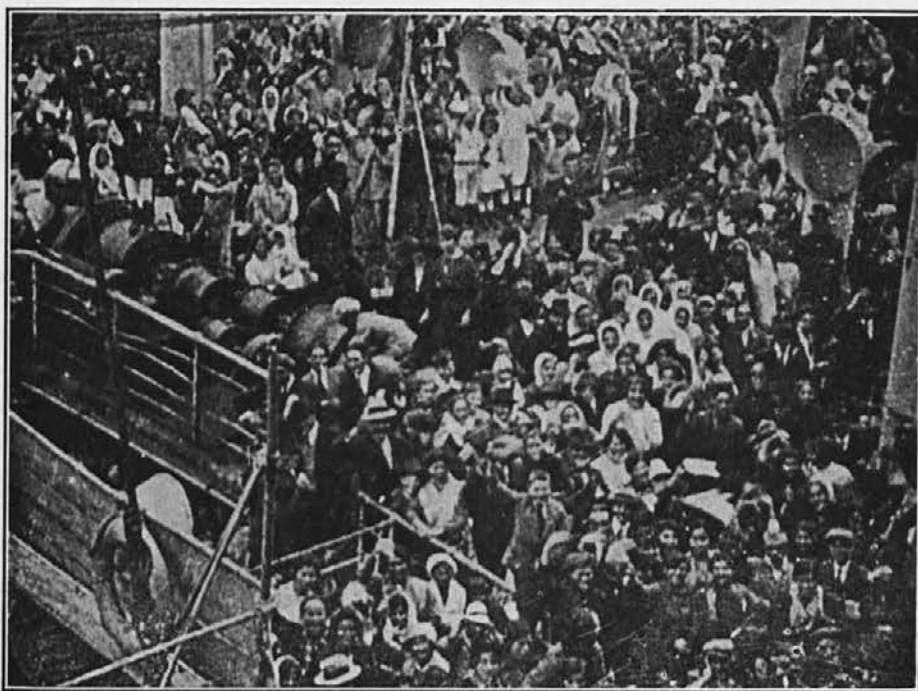
"Sestra je precej na glas govorila. Gospod je tedaj povedil časopis in naju prijazno pogledal. Čez nekaj minut je postal bled, kakor duh, položil je roko na srce in rekel: "Tu me boli!" Sestra je takoj začela moliti: "Sveta Marija, pelji to dušo k svojemu Sinu!"

Ko sem mu dajal odvezo, je dvignil oči in roke ter razločno mrmral: "Oče, dobri, usmiljeni Oče!" Tako proseče in resne so bile te besede, kakor še nisem nikogar čul moliti. S tako gorečnostjo gotovo molijo le duše v vica.

"In potem?"

"Potem je prišel konec. Bodite potolaženi" je dodal duhovnik, ko je opazil, da zdravnik joka. "Prepričan sem, da je vaš oče srečno umrl. Z vami lahko govorim, ker ste katoličan.

"Jaz bom govoril z vami kot z očetom" je pripomnil zdravnik in prijel duhovnika za obe roke. "Prosim, poslušajte — ali verujete, da more človek, ki je ne samo brez Boga živel petdeset let, ampak ga celo sovražil, ki je druge, celo svojega last-

Inozemski izseljenci na Ellis Islandu

rega sina navajal v pogubo, ali verujete, da more tak človek dobiti odpuščanje samo zavoljo enega klika na pomoč?"

"Božje usmiljenje je neskočno" je odgovoril duhovnik ginjeno. "O, Bog, čegar vsemogočnost se kaže najbolj v prizanašanju in odpuščanju!" moli sveta cerkev s sv. Tomažem deseto nedeljo po binkošti. — Vse premalo poznamo božje usmiljenje! Pozabimo, da Bog ne meri z našo mero. Sicer verujemo, da Bog ljubi človeka — bilo bi greh, če bi ne verovali, ko vemo, kaj je vse storil za nas — verovati moramo pa tudi, da nas ljubi brezkončno, tako da si tega sploh misliti ne moremo. Ničesar ne bodo pogubljeni tako obžalovali, kakor to, da niso izkoristili božje dobrote. Njegovo usmiljenje je pred nami, kakor neizmerno morje. Obdaja nas vsepovsod: samo treba nam je roko stegniti.

"Toda njegova pravičnost!" je ugovarjal zdravnik, "tudi zahteva svojo pravico!"

"Tudi to je res: tudi njegova pravičnost zahteva svoje. Ravno zavoljo svoje pravičnosti ni Bog zavrnil vašega očeta."

Severin mlajši je začudeno gledal duhovnika.

"Ravno zavoljo pravičnosti do svojega edinorojnega Sina. Ko je Jezus Kristus tako neizmerno trpel za nas, prelil svojo kri, ne bi bilo prav, če bi njegove zasluge ne prišle tja, odkoder je posegla po nje človeška roka. Pomislite na desnega razbojnika! Tudi vaš oče je govoril take besede. Bog ne šteje naših besed, ampak jih tehta. Ne pozabite, v nebesih je mnogo, mnogo prebivališč in različnih stopenj slave; nekatere so nizke, druge visoke; vsi so veseli; vsi so deležni božje slave v polni meri po svojem zasluženju.

Tiho sta korakala in prišla do trgovčeve hiše.

Ko sta vstopila, je Jožef začuden obstal. Le katoliška ljubezen do bližnjega more kaj takega storiti. Soba je bila krasno ozaljšana in več ljudi je molilo rožni venec. Spošt-

ljivo so se umaknili novodošlecema Jožef je pokleknil poleg trupla svojega očeta.

Skrivnost zadnje ure, kdo jo zapopade! Ali se naj pridruži tem ljudem v molitvi? Ali ni prepozno?

Molitve okrog njega, duhovniko-

Bogoljubnim dušam.

Pravili so mi, da so nekateri z glavami zmajevali, ko se je pred leti sprožila misel, za ameriške Slovence izdajati tudi en nabožen list. Dejali so, čemu začeti z njim, ko ga bo itak treba vstaviti in še morda kmalu, ker naši ljudje še niso zato in menda nikoli ne bodo. Danes so, upam, že drugih misli. Dvanastletni obstoj in vedno bolj časní obstoj "Ave Marije", ki je ravno takrat in nekako na kljub temu mračnemu mnenju začela izhajati, jim jasno priča, da ima naše tukajšnje ljudstvo poleg vseh skrbi za časno vendar le že smisel za večno.

Kaj bi bili dotični šele rekli, ko bi bil kdo takrat predlagal, naj se začne s tretjim redom in tretjeredniškim glasilom. Za takrat bi bil ta predlog morda res malo drzen, danes bi vsaj po mojem mnenju, ne bil več neumesten. Ne prisvajam si v tem oziru kake merodajne sodbe, sem še premalo časa tukaj. A kolikor morem spoznati iz raznih dopisov "Ave Mariji" in iz verske vne-me, ki jo opažam v cerkvi, je tudi med našim tukajšnjim ljudstvom mnogo tistih, ki jim ni zadosti poprečno krščansko življenje, ampak si žele in resno prizadevajo isto čez vsakdanjost poglobiti. Prepričan sem, da bi bil tem tretji red, ki ima po izjavah papežev prav isti namen, dobrodošel. Obilne milosti, ki jih imajo na razpolago njegovi udje in organizirana pobuda, bi jih še bolj vnela k poglobitvi duhovnega življenja.

Bogoljubne duše! Najraje bi vas

va sv. Maša v soboto, klic duhovni-kove sestre k Mariji, Rozina molitev na smrtni postelji, njegova vsakdanja molitev, vse se je združilo v tolažbo in upanje, iz katerega je čul vedno jasnejše tolažilne besede: — "Ali moreš razumeti in premeriti globočino mojega usmiljenja?"

že danes povabil v naše skupščine tretjega reda. Vem, da bi ne vabil zastoj. A za enkrat jih še nimamo. Vedite saj, da mislimo na to. In kakor hitro si bomo sami malo uredili svoje nove domove, — kar se bo, upamo, v doglednem času zgodilo, — bomo takoj začeli s tretjim redom. To vam zato naprej povem, da se boste že sedaj zanimali zanj in mu pripravljale ugodna tla.

Te dni sem ponovno razmišljal; kako bi mu mogel uglasiti pot v vaše domove. Pri tem so mi misli nehote poromale v staro domovino, k našemu tamkajšnjemu tretjemu redu, njegovi organizaciji in njegove-mu glasilu, "Cvetju", ki par vojskih let sem le še s težavo obiskuje svoje brave. Ob tem razmišljanju se mi je porodila neka misel, ki se saj meni zdi pametna. Nekaj mi je reklo: "Cvetje" priporoči bogoljubnim dušam ameriških Slovencev! S tem boš dvema koristil! Na eni strani boš saj deloma ustregel njih zavestnemu ali nezavestnemu hrepenenju po poglobitvi duhovnega življenja ter tako pripravljaj tla tretjemu redu. Na drugi strani boš pa "Cvetju" pomagal na trdnjejše noge.

Ta pa ta! "Cvetje" naj gre pred nami po vseh naših naselbinah. "Ave Marija" in "Glasnik" naj mu kažeta pot in hiše, kjer ima upati blagohotnega sprejema. Tam naj ozna-nja blagovest sv. Frančiška, ki je pojoč hodil, koder mi hodimo s solzami, ker mu je bil Bog vse. Potem pa mi pridemo za njim, da ti-

NAŠ STRIČEK

Ely, Minn. — Dragi striček: Jaz sem stara 9 let, sem učenka 4. razreda po slovensko pa še ne znam dobro pisati samo kar me mama in ata učita doma pa Vam povem, da sem bila že pri prvi spovedi zdaj se pa učim za prvo sveto obhajilo kakor tudi moja sestra 8 letna Mery če bovi tolko srečni da bovi dočkali tistega dne ker bo za naju največji veselje. Zdaj se prav pridno učim katekizma in hodim vsako nedeljo k sveti maši, Vas pozdravim, Good by!

Jenne Železnikar.

Draga Jennie: — Kako je to lepo, da si se že tako lepo slovensko naučila. Kako moraš imeti rada mamo in ata, da sta tako dobra, da se s teboj trudita. Le rada jih imej in lepo ubogaj, pa večkrat piši sem meni.

Tvoj Striček.

North Chicago, Ill. — Dragi Striček: — Naša slovenska cerkev je sedaj jako lepo preslikana. Jaz Vam pošljem 50c, za jaslice in 50c, za koledar. Jaz sem učenka četrtega razreda. Jaz hodim v šolo Matere Božje, Waukegan, Ill. Lepo Vas pozdravim Mary Terček, 14—th St.

Draga Mary: — Me jako veseli, da ste dobili tako lepo cerkev. Le rado hodi vanjo, kajti Vaš gospod župnik so zato dali slikati cerkev, da bi ljudje raje notri hodili. Le še večkrat piši. Te pozdravlja tvoj Striček.

Dragi otroci: —

Že dolgo se nismo videli na našem kornerju. Gotovo ste že pogrešali svojega strička, kaj ne? Saj striček je tudi Vas. Toda toliko dela je imel, da ni nikakor utegnil priti med Vas. Sedaj se pa bliža zopet Xmass, sedaj si moram pa že ukrasti nekoliko trenutkov, da Vas zopet vidim.

Otroci, Xmass je tukaj. Kajne, Vi že

računate, kaj Vam bode Santa prinesel. Gotovo ste mu že tudi pisali.

Veste otroci, jaz pa tudi pričakujem od Vas kak ?mass prezent.

Da, tudi jaz bi rad kak ?mass prezent. Bom pa kar Vam pisal zanj, ker ne znam naslova na Santa. Tudi ta čudni mož sprejema samo otroška pisma. Mojega bi niti ne prečital.

Veste, otroci, kaj Vas bodem pa jaz prosil za ?mass prezent.

Le čakajte Vam bom pa povedal.

Imam nekaj posebnega na srcu, kar bi jaz tako rad, da bi me Jezušek v jaslicah uslišal. Pa jaz se bojim, da me ne bode hotel. Zato sem mislil, kaj, ko bi ga Vi z menoj prosili. Kaj, ko bi Vi svojemu stričku dali za Xmass prezent sveto obhajilo, katerega bi Vi vsi sprejeli na sam Xmass day?

Boste? Dobro! Kedor mi obljubi in pošlje v pismu to obljubo, da bode to storil in priloži znamko za oc, pa mu bodem še jaz poslal lep Xmass prezent.

Come on, children! Quick! Set down and write at once to

Vaš Striček.

P. S. — Da Vam bode lažje pisati, Vam pa kar tukaj pošljem listek, katerega kar iztržite, podpišite in pošljite meni.

Dragi Striček: —

Jaz Vam pošiljam moj ?mass prezent ki bode sveto obhajilo, katerega bom sprejel za Vas in za Vaše namene na sam Xmass day.

Ime

Ul in štev.

Mesto

Prilagamc.

Za naše slovenske američanke! Stariši, dajte jim to prečitati:

Children, who wants to make every Sunday some money? Well, don't you think it would be nice if you would make every Sunday something what you could put in your "bank"?

Here is a nice proposition to you. — Write to "Ave Maria" and they will tell you all about that.

AVE MARIA,

1849 W. 22 St.,

Chicago, Ill.

VPRAŠALNI KOTIČEK?

Vprašanje: V starem kraju imajo navado, da gredo matere po porodu k "vpe ljevanju". Za Ameriko pa ne vem, kako je. Jaz sem v Ameriki 7 let in imam 4 otroke in samo enkrat sem bila pri vpe ljevanju, takrat ko smo imeli slovenskega duhovnika. Prosim pojasnila nam slovenskim materam širne Amerike ali v listu "Ave Maria," ali "Edinosti", ali v "Glasniku", kjer hočete.

Slovenska mati iz Aurora, Minn.

Odgovor: Ta navada je po vsej katoliški cerkvi in v Ameriki gre enako vsaka dobra mati enako k vpeljevanju. Prekmurci Slovenci imajo navado, da pride mati takoj h krstu, kar pa nikakor ne odobravamo, ker se radi tega krst predolgo odlašja iz tega vzroka, da more tudi mati v cerkev. Dalje je pa tudi najbolje, da pride mati pred mašo k vpeljevanju in je potem pri sv. maši z detetom. To priliko porabi dobra katoliška mati, da prinese svoje dete kakor Marija in ga daruje Bogu. O, ko mati gleda svoje nedolžno dete v naročju, ali se ji ne vzbujajo pogosto skrbi: Kaj bo iz tega deteta? Kako bode živel? kako bode končal? Zato dobra mati hiti v cerkev z njim, da ga predstavi Gospodu, da ga daruje Jezusu in Mariji. V nekaterih cerkvah po Ameriki imajo navado, da vzame duhovnik dete v roke in poklekne z njim pred Praškega Jezuška ali pred Marijin oltar ali pa pred tabernakelj in ga posveti Bogu. Lepa navada!

Zato jako toplo priporočamo vsem našim materam, da gotovo ne opuste te prelepe navade.

Po angleško se pravi temu blagoslovu "Churching" (čercing), kar bi prestavili dobesedno po slovensko "ucerkvenjenje" ali "upeljanje koga v cerkev."

IZ KATOLIŠKEGA SVETA.

V Waukegan, Ill., so imeli na Zahvalni dan lepo slavnost. Ta dan so slovesno blagoslovili novo preslikano in okrašeno cerkev, katero delo je izvršil mojstersko Mr. I. Gosar iz So. Bethlehem. Posebno prezbiterij je nekaj, kar vzbuja začudenje vsakega, ki stopi v cerkev. Nikdar bi človek ne verjel, da se da kako cerkev tako spremeniti. Kakor bi bila nova! Veliko faranov, ko so prišli v cerkev in se je med mašo žasvetila elektrika in so se krasne slike pokazale v svoji krasoti, so bili do solz ginjeni. Da, lepota gine človeka. Slika "Jezusov slovesen uhod v Jeruzalem" je nekaj posebnega! Kakor bi ga videli pred seboj iti, tako se vam zdi. Enako tudi slika rojstva Gospodovega. V slikarji po cerkvi so nekateri malenkostni nedostatk, da so stene na nekaterih krajih nekoliko preveč prazne. Vendar so to le malenkosti, kajti cela skupina, cela cerkev je pa nekaj v resnici krasnega. Slovesnosti so se udeležili poleg domačega gospoda župnika Rev. Fr. Azbeto, tudi še Rev. Venceslav Šolar OSB, ki je bil tudi slavnostni pridigar in Rev. J. Judnič.

Slovensko 40-letno pobožnost to imeli v Kansas City slavnostno pridigo je imel frančiškan B. Veseljko Kovač, kitajski misijonar, ki se je ravno mudil tukaj.

V Indianapolisu, Ind., so imeli štiri-deset urno pobožnost, pri kateri je imel slavnostne govore Rev. Jeronim Knobler OFM iz Chicage.

Moško društvo Naisv. Imena v Chicagi je imalo krasen družinski večer in banket z namenom povzdigniti članstvo vseh naših cerkvenih društev. To so Najsvetejšega imena mož. Mladeniškega Kluba sv. Štefana. Materinega društva in dekliške Marijine družbe. Cel večer je krasno vspel Sodnik Hon. Geo Barrett je bil slavnostni govornik.

Ustanovili so naši škofje poseben odbor za katoliške misijone, katerega odbora dolžnost bode skrbeti za vse misijone po celi Ameriki in po celem svetu. Ta odbor je bil velika potreba. Sedaj bode cela akcija urejena in sistemizirana. Ta odbor je bil že dolgo krvava potreba. Koliko tisočev katolikov bi se bilo ohranilo sveti veri, ko bi bili imeli ta odbor že pred kakimi dvajsetimi leti. Pred sednik tega odbora je nadškof Moeller iz Cincinnati, Ol., podpredsednik nadškof Mundelein iz Chicage, tajnik škof Canevin iz Pittsburga in blagajnik nadškof Hayes iz New Yorka. Ta odbor hoče v kako velikanskem obsegu je s'var zasnovana.

Posebno hišo za študije za vse frančiškanske skupine v Ameriki bodo ustanovili v Washingtonu poleg katoliške univerze. Te dni so kupili frančiškani 40 akrov zemlje v ta namen. Tudi iz Evrope pričakujejo dijakov, ki se bodo tu-

kaj na najboljšem vseučilišču izobraževali v raznih vedah.

Verski boji so na vidiku v domovini. Vpliv vojskine posirovelosti se kaže vedno bolj in bolj. Razni verski fanatiki ščujejo ljudstvo, kar le morejo, da bi naščuvali stan proti stanu in tako postavili v nevarnost našo tako težko pridobljeno svobodo. Nič jim ni mar nevarnost, v kateri je naš narod. Vidijo samo svoj fanatizem, ki jih je za vse drugo zasleplil.

Rojaki, naročajte kolikor mogoče več naših listov za domov. Tam so jih potrebni, kakor ribe vode. Kako lepa je misel Mrs. Bevca, da bi se iz vsake vaše vašel kak rojak, ali več rojakov skupaj, ki bi kupili po več iztisov naših listov in jih pošljali domov, da bi šli tam od hiše do hiše. Te dni smo dobili pismo od gospoda župnika iz St. Petra, ki izraža svojo veliko hvaležnost za to, da Mrs. Bevec naroča vsake številke naših listov za to župnijo.

V Valley, Wash., se je ponesrečil in z avtomobilom do smrti ondotni gospod župnik Rev. D. M. McGowan, blagi gospod. Tema ga je dohitela na poti in padel je v globino z avtomobilom. Blagega gospoda Mrs. Mary Swan priporoča vsem naročnikom v molitev in pravi: "Bili so jako prijazen gospod in za vsakega človeka so imeli prijazen besedo. Ne vseh večnih duš dan so imeli sveto mašo ob smrti in so pridali o smrti in so rekli: dan smo tukaj že 12 let in nes leto, na ne vemo. Ne vemo namreč ure ne dneva, kdaj nas pokliče Gospod! Naj jim sveti večna luč!"

HOČETE KLJUČ K NAPREDKU?

Da, dandanes mora vsakdo napredovati! Kdor ne napreduje, nazaduje.

Toda pot k napredku pelje skozi zaklenjena vrata, katerim pravimo izobrazba. Kdor zna ta vrata odkleniti, ta edino more nadalje k napredku.

Veste pa, kaj je ključ k tem vratom?

Dobra in lepa knjiga!

Zato mora biti načelo vsakega zavrednega delavca dandanes: **VSAKI MESEC VSAJ ENA KNJIGA!**

Vsaki mesec si kupiti eno knjigo in jo prečitati.

Mi imamo največjo zalogo najrazličnejših knjig. Pišite po cenik knjig!

POSEBNE PONUDBE.

Da kolikor mogoče razširimo med svoje rojake lepo berilo, razpisujemo za prav kratko dobo sledeče ponudbe:

Za samo en dolar damo za Božič

TRI KNJIGE:

1. Iz Moje celice. Poezije Matere Elizabete \$1.00
2. Valentin Vodnik Slovenskemu narodu50
2. Njiva. Povest Ksaverja Meškota35

Za samo dva dolarja damo za Božič pet knjig:

1. Gregorčič. Poezije II. zv. . . \$1.00
2. Rešitev o pravem času30
3. Strelec35
4. Boj in zmaga. Povest30
5. Narod, ki izumira50

To velja pa nepreklicano samo do Božiča in pa dokler zaloga ne poide.

Knjigarna Ave Maria.

Vedno več in več slovenskih duhovnikov iz domovine se oglašajo in poizvedujejo, koliko bi stali naši listi domov v Evropo in kako bi se uredilo, da bi se slovenskim duhovnikom doma omogočilo naročanje naših listov.

Našli smo poseben način, po katerem bo prav lahko mogoče častiti gospodom doma naročiti vse naše liste.

Zato prosimo vse gospode doma v domovini, ki bi želeli dobivati redno naše liste, pa nimajo nikogar tukaj, ki bi jih za nje naročil, naj nam pišejo, pa jim bomo poslali načrt, kako lahko stvar uredimo.

Uprava.

ZAHVALE.

Javno se zahvaljujem Materi Božji in svetemu Antonu za zdravje in pomoč v stiski.

Alojzija Kastelic, Cleveland, Ohio.

Čast in zahvalo izrekam presv. Srcu Jezusovemu, žalostni Materi Božji in sv. Ani za uslišano prošnjo in vse v obilnej meri prejete dobrote. Naj bo češćeno nje govo presveto Ime.

Mrs. Mohorko.

Zahvaljujem se presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu za ozdravljenje mojega otroka.

J. O., Joliet, Ill.

Telephone: Canal 1614

VSTANOVLJENO 1888.

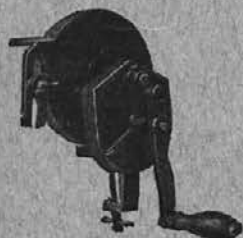
A. M. KAPSA

Slovenec priporoča
svojo trgovino z železnino.

Pošteno blago —
zmerne cene

2000-2004 Blue Island Ave., Cor. 20th St.
Chicago, Ill

Pridite in prepričajte se!

Severova zdravila vzdržujejo
zdravje v družinah.

**Držite ta liniment
pri roki.**

Kadar trpite na revmatizmu, lumbagi,
sciatici, neuralgiji, bolečinah mišicah, otrp-
ljenih členih, krčih in drugih zunanjih
bolečinah, rabite samo

**Severa's
Gothardol**

(prejete Severovo Gothardsko olje) na mestu,
kjer je bolečina, in ste lahko prepričani, da
vam bo kmalu odleglo. Ta zanesljivi do-
mači liniment je bil rabljen skozi štiri-
deset let z največjim in zadovoljivim
uspehom za odvrnitev lokalnih bolečin in
odstranjenja oteklin. Naprodaj v vseh
lekarnah. V dveh merah, 30c in 60c.

**W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA**

SEIZ BROS.

Priporoča vsem slovenskim
duhovnikom svojo veliko izbi-
ro nabožnih knjig v vseh je-
zikih, vseh cerkvenih potreb-
ščin, kipov, podob, svetinjc
i. t. d.

Priporoča se tudi vsem slo-
venskim društvom ri nakupu
zastav in društvenih znakov.

21 Barclay Street, New York
Telefon, 5985 Barclay.

**Katoliški Slovenci zave-
vedajte se svoje dol-
žnosti in podpi-
rajte!**

"KATOL. ČASOPISJE."

KOLENDARJE

CENJENIM ROJAKOM širom Amerike naznanjam, da imam v zalogi
8 tisoč velikih stenskih "**KOLENDARJEV**" za leto 1921, kateri bodo zelo pri-
merni in pravi okrasek za vsako hišo in družino, kakor tudi za poslati v sta-
ro domovino.

Ko sem se nahajal doma v domovini, sem videl v mnogih krajih moje ko-
ledarje od lanske pošiljatve. Doma nimajo koledarjev in ako jim pošljete veli-
ke stenske koledarje, jim s te m naredite veliko veselje. —

Letošnji koledarji so eni izmed najboljših, kar sem jih še kdaj imel. Pri
tem da so 20 x 28 inčev (palcev) veliki, so iz finega papirja, in imajo še po-
sebej dnevna vremenska poročila, in z besedami označene dneve državnih
praznikov in drugih zgodovinsko-važnih dnevo Združenih Držav. Na kole-
darju je tudi slika starca in starke s pesmico v slovenskem in angleškem je-
ziku, ki je primerna vsebina in olepšava koledarjem. — Za 25centov komad
pošljem s poštino vred, bodisi v Ameriko, ali v staro domovino.

Pošljite takoj po uzorce in naročite si koledarje o pravem času za v sta-
ro domovino. Denar pošljite vselej na

Anton Grdina
1053 E. 62nd St.,

Cleveland, O.

S slabim želodcem ni uspeha!

Dr. Orison Swett Marden, sloveči pisatelj pripoveduje: "Možgani do-
be veliko kredita, ki bi ga pravzaprav moral dobiti želodec." In prav ima.
Na tisoče ljudi je na svetu, ki se imajo zahvaliti za svoj uspeh v življen-
ju predvsem dobri prebavi. Kdor ima slab želodec in trpi bolečine, ne
more imeti nikdar popolnega uspeha. Najbolj zanesljivo zdravilo za slab
želodec je:

Zlata kolajna

San Francisco
1915

Veliko darilo

Panama 1916

TRINERJEVO AMERISKO ZDRAVILNO GRENKO VINO

Pripravljeno je samo iz grenkih rastlin,
korenin in lubja znane zdravilne vrednosti in
naravnega rdečega vina. Izčisti želodec, odpra-
vi vse snovi iz notranjosti, pospešuje prebavo,
vrne slast in ojači živce in celi sistem. Za za-
prtje, neprebavo, glavobol, omotico, nervoz-
nost, pomanjkanje energije, splošno omemog-
lost, i. t. d.

Trinerjeva Angelika Grenka Tonika

je splošno odvajalno in zelo okusno sredstvo proti slabostim telesnegasistema.

TRINERJEV LINIMENT

je izvrstvo zdravilo, zelo močno, toraj uporabno za zunanja zdravila.
Oprostilo te bo revmatizma in trganja. Ako so tvoji udje otrpli, ali imaš
bolečine v hrbtu, ali si kak ud pretegnil ali zvil, za otekline itd., ako si z
njim namažeš utrujene mišice ali noge potem, ko si se iskopal, boš začu-
den čutil blagodejen upljiv.

TRINERJEV ANTIPUTRIN je najboljši čistilec za zunanjo upo-
rabo: Grgranje, izpiranje ust, čiščenje ran, odprtin i. t. d.

V vseh lekarnah.

JOSEPH TRINER COMPANY

1333-1343 S. Ashland Ave, Chicago Ill